

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

borgs-lån, Rinds-härad, Gålstads pastorat, och
 Svåreds-socken, wid sjön Åsunden; är försedt med
 fullkomliga bygnader til man- och ladugård; har
 34 tunnor årligt utskåde, hvaraf femte delen trådes
 til Larsmessö-råg: ången är i 3 gårderna afstångd,
 och räntar 200 stackar godt hårdswals-hö. Des-
 utan gifwas därstädes 3 humlegårdar, utom trä-
 och kryddegårdar, gode beteshagar, öfverflödig
 skog af flera slag, til och med ållonskog. I sjön
 är flonaste fiske, samt en holme, som gifwer 20
 stackar godt hö. Med Assessorn, Herr Olof Borg-
 ström, kan på Ållicåhamn och Svåreslund om pris
 och flera wilkor corresponderas.

Säteriet Köping är redan köpt; och således för-
 faller den förr uthyste aucionen.

En saltbod hos Fru Neuman kan emot hyra
 betingas.

Nyligen inkommet fröde ifrån Hull, af bästa
 slaget, uti sjerdingar, och en sämre sort, i hela
 och halfwa tunnor, finnes til köps hos Handels-
 mannen, Herr Peter Hammarberg: äfwen Hol-
 ländska grå årtor; at ej förtiga manglad stockfäst,
 och god mat-olja i flaskor, m. m.

En kammare, med contoir och wind, är ledig
 hos Skomakaren Wikberg up wid häste-torget.

En två- och en fyrstigt wagn äro til köps hos
 Sadelmakaren Joh. Fock på Drottningegatan.

En ganska wacker och mörkbrun häst, uti femte
 året, som håller Dragone-målet, är til salu, hvar-
 om underrättelse fås mundteligen.

Göteborgska Magasinet.

Lördagen, den 12 September 1761.

Förslag til en Åker-Academie.

Det lärer ej wara så almänneligen bekant, at en
 Åker-Academie redan lyser i Hertigdömet
 Sleswig. Historien om inrättningen wet jag ej så
 noga: men ledamöternas arbeten tala för saken til
 det bästa.

Känner någon den redelige Philip Ernst Liders
 i Holsten? Jag menar, at han är Propst, och til-
 lika medlem i Åker-Academien. Jag har roat mig
 med, at genomläsa hans i frågor och swar förfat-
 tade affhandling om lin-potatoes-humle- och klöf-
 wer-planteringen; hans insigt och människjo-kärlek
 lyser däri så tydeligen, at jag offenteligen betyggar
 för honom den uprigtigaste högagtning, och jag skal
 göra mig en glädje af at öfversätta hans Åker-
 Cateches på Swenska, om tiden medgifwer det
 framdeles.

Desutan bör ingen tänkande man wara loslös
 i wårt Deonomiska tidehwarf, utan bidraga, hwad

bidragas kan. Har jag frihet at fråga, om ick så många wicke män bland oss gifwas, som kunde utgöra et åter-sällskap, och bidraga på hwarjehanda sätt, at bringa den Högfstes i naturen nedlagde Skatter för en dag, och til almännare bruk?

Jag äger 2 delar af et verk, som et Economiskt anhang i Angeland utgifwet, hwilket midt under frigs-byltet blifwet öfversatt på Tyska. Et lika sällskap i Götha Rike kunde göra Sverige mer tjenst; och hwad hindrar oss, at göra början?

Ingen tanke, at jag härwid hoppas utmärka mig. Nej, mit upfat är, at lära af andre, och at underwisa dem allena, som weta mindre än jag: det wore, at uprepa, hwad andre gjort, utdrömt eller skrifwet.

Dansbarnes Prifter äro nog dyra, sedan deras Riksdaler gällor fem Daler Sillsverm: i Swenske Banco-Sedlar, hwilket är mer än dubbelt emot, hwad han borde gälla efter Swenske myntfören. Nu täfla deras witraste pennor, at updaga Economiska samlingar; och wi läse gerna deras Prifter, äfwen som wi se, at de läsa våra, och anfordra dem med et beröm; som hedrar granskapet å bägge stöborna. Men om de hafwa råd at köpa våra; så är oss nog hwär, at köpa deras: och kunde detta lewre genom utdrag och öfversättning rättmeligen hjelpas, och det som interesserar oss, salunda blifwa almän.

Et exempel wil jag för min del anfordra: tankar om Knippling eller spese-fabriquer, i Hertigdömet Sleswig, Econ. Magas. 5 del, s. 157, måste upwäckas
engord
02
efter-

estertanke hos en prest i Warberg: emedan ungdomen, och understundom de, som til ålder komme äro, sysslösas sig med denna tilwerkningen. Jag tror, det skulle falla Öfwerheten alvalättast, at här upmuntra en flög, hwilken kostat och kostar riket rätt mycket. Jag wet i min ungdom, at fine utländske spekar inpractiserades af Tyske Dancsemästare, Comodianter, m. m. Jag känner en af våre små fattige Scholapiltar, en gosse, som, i fall han wore i Angeland, användes til något högre, hwilken genom kniplande förtjent en hop Scholaböcker.

Annat interesserar andre: t. e. Kongl. Bygnings-Inspectorens, Herr Fortlins, förslag, at bygga grundmurade bondehus af gråsten, s. 337 (jämför hwad Herr Propsten Hurtig Karl skrifwet i samma ämne) kan upwäcka hägen hos dem, som wisla bygga på Foglös ort. Jag wet ej rättare, än Stånke bonden klenar äfwen så up sina wäggar af ler, som Sälands-boen. När man i selske flögen skal gifwa i styfwer alnen för et smalt, omogget, stackot och owaragtigt timberträd; så tror jag, at man för äfwen så godt köp kan bygga med gråsten, särdeles om kalken finge hemtas från Norrige, beshynnerligen af dem, som bo långt ifrån Götthland. Men klenandet med ler och långhalm är ej heller at förkasta i Flise-wäggar, under taf och i trofningar. Jag wet, at Herr Anders Wass, känd i Göttheborg, har låtet göra trofning af ler och långhalm, och at hon såg ut, som et gips-taf.

Hwad Herr Liders anförer om mjölkför, som fodras med klöfver * öfver somnaren, är en så stor bättnad, at man må håpna därwid. At kunna föda 8 hästar på en part, hwilken ej underhåller mer än en, eller at föda 16 för, där nu födas 2, det är en makalös, och en sådan fördel, som kunde gifwa hela landet styrka. Se affhandl. om krewer-aff. s. 106. Herr Direct. Sahlgren, som altid welat upmuntra och gynna mig, skänkte mig fordom något klöfverfrö; men som jag ej förstod mig på denna wårren, war bättnaden kort; ty först sådde jag klöfver i flingsand, emedan jag ej då hade bättre tillfälle, och för det andra wäste jag ej, at klöfver efter 3 år går ut, och sålunda kunde jag ej samla något frö. Ännu har jag intet tillfälle, at så honom med fördel; men hoppas så, om Gud förlånar helpa, och sådan tid, at man kan hushålla. Ty at så honom på Prestegården, är nästan det samma, som så honom på utmärken. Jag beränker mig nästan wid, at så winterråg på gården; ty förden blir ganska måttelig, ehwad wälsignelse Gud och tåckes förlåna, så

* Då jag nämner klöfver, kommer jag ihåg andra gräs-
slag, som kanske både Holl. Ungeland och Frankrike
aldrig såg, nämligen hafre-gräset, festuca perennis,
Silberiskt hwete-gräs, och särdeles vicia perennis
maxima. Men hwar skal man få frön så wäs, at
man kunde skaffa sig där af frölande, som wære Hal-
länningar kalla det? Jag tror, wårt Economiska
sällskap behöfwer någon handlande til hjelp. In, om
wi råkade en, som hade ro af, at upmuntra wåra
försök, och skaffa ingredientier til många små fröbåd-
dar. Mein Wahrsager: Geist raunet mir so
was ins Ohr.

så wida han blir afbetad ända fram i Maji må-
nad.*

Om wi nu sloge oss tilsamman i et sällskap; skulle
wi wäl meddela hwarannan, och tillika almänhe-
ten något gagneligt; och om wi upåtte de hinder,
som ligga Economien i wägen, kunde til afwen-
tres en nådig öfwerhet där af få anledning, at af-
hjelpa sådant.

Om förlof, at tala två ord om mit enskilda.
Jag har en hop ågor, som almant anses för onyt-
tiga och ofruktbara: t. e. et hemman af nog wid-
sträckt, men så ömkeliga fält, at jag wuligen spe-
culerade på, at bruka des jord i ställe för rödfärga.
Jag har ock några sandfullar, af hwilka jag sådt
en lyck i det stånd, at jag i år ej wille såja des
hö för mindre, än 2 gångor så mycket, som hem-
manet räntar i skatt. Allt detta anser jag med
wördnad för en kallelse, at förbättra, och jag håller
nu mer ingen jordmän för odugelig. Mina år
börja betunga mig; men lusten sitter ännu qwar,
at taga förfriskning i backarne; och jag anser det
för en nådig styrelse, at jag ej äger mer förmögen-
het därtill, än jag werkeligen gör: ty om jag i nå-
got skulle inwikla mig, så wöre det i jordbruk.

* Med denna berättelsen lystrar jag ej på storfrö, och
det för två ordsaker skal, såsom 1) emedan jag, om
almogen sänge den wilstanken på mig, skulle mista en
dryg del af mina rättigheter, hwilka upbåras på Tig-
gare-munte-foren. 2) Emedan jag ända knapt åtog mig,
at ännestänga mina stycken, dels efter jag är gammal,
dels efter jag ej wäntar conservation.

Sålunda faller jag på moraliska tankar, som of kunde hedra vårt Economiska Sällskap. Den enfaldige landmannen tar swar beträffande, som lysta hjertat till Gud under des arbete: såsom plog-sånger, sänings-wisor, Förde-psalmer, m. m. Herrar Poeter, förlåter mig, at jag ej kan lemna eder; i måsten of bidraga något på er sida: när i stämman edra strängar, då wi arbete, går det så mycket wigare.

Om våra reglor och små lagar komme wi snart öfwerens: allenast wi få se, hwad det almänna tycker om våra tiltag. Se, så stadna mina lärda nyheter i ibel förslag.

A. S.

Korta Lärda Nyheter.

Upsala. Det är en förträffelig lyckönskan, utgifwen af Herr Adjuncten Gloderus, wid sista Philosophiska högtid härstädes, hwilken jag för denna gången tager mig frihet, at kundgöra; sedan jag nu först erhåller et exemplar. Skriften består af 390 versar, hwilke til större delen röja smak och laggranhet i latinska Halde-konsten; allesamman witna om förråd både på ord och tankar.

Junehållet kan uptagas i 3 delar; den första utgör et företal: den andra och tredje innefattar en dröm, hwaruti Momi dotter och Minerva föreställas talande, den förre til Herrar Magistrarnes ångslan, den sednare til deras tröst och upmuntran. Herr Adjuncten stöder hemligen i förspråket på mig, som draget wid Promotionen år 1749 Skaldemöterna

til

til Norden från de Gråfer; äfwen som han ej kan tala dem, som oroa Gyris-A med sina rop, eller svinga om Daphne och Lagerfransar. I andra sticket drömmer Herr Adjuncten lyckeligen om Momi namnlösa dotter*, den han lägger ätskilliga speglor, jämte några sanningar, i munnen. Hon säger, til exempel, rent ut at Herrar Candidaterne:

Helleboro Vobis opus, Anticyraque petendæ.

Det wil säga på god Swenska: I ären galne och ursunnige allesamman.

Och strax efter:

Pro pudor! exiguis titulis datur aris & xvi Maxima pars,

Därpå målar Trollet af en hel Schola:

Tiro - - - pendebit ab ore magistri;
Nec brevis innocuis lufibus hora datur.
Scilicet ille miser sterili langvescit in umbra,
Tristis & in nugis tempora læta terit.

Do 4

Con-

* Om jag ej bedrar mig, så strider det med Poetiska renligheten, at gifwa Momus några born. Han war 1) altför skarpsynt, at ej se lyten hos hela werlden; och 2) förskrad om en alman forg: altså blef han aldrig gift, efter utseende. Doch medgifwes gerna, at mer än en Momi Dotter iäns finnes hos Swenska Fruittimret, som tänker nästan på lika sätt om Magister: wärdigheten.

Conjungit querulo, declinat, comparat, ore,
Nec bene perceptos murmurat usque sonos.
Stans super interea ferus intonat ore profano.
Virgea cui data sunt Sceptra regenda Scholæ.

Jag kan ej, utan en Satyrisk erkänsla, läsa
domen öfver hela Scholæ-verket:

Ille fuit Gyaris, & sævo carcere dignus,
Qui primus struxit, squalida tecta, Scholæ.

Och finner svårligen hos äldre Poeter igen må-
ningar af Academiæ, Philosophiska Collegier,
Examen rigorosum, och hela Disputations-acter;
Herr Adjuncten Floberus är således i den puncten
et Original. Men jag säger än en gång, at Mo-
mi dotter är skamlös. Hör på, huru hon com-
plimenterar en Magister:

O! Miser, o! frustra que animis elate superbis,
Te modulo sapiens pendere disce tuo.
Pone supercilium, nec te spes ludat inanis:
Pieridin raro commoda stella fuit.
Cæca quidem fortuna vago trahit omnia motu,
Ast, ubi se Vobis denegat, acre videt.
Quis volet insulsis Pæbi dare munus alumnis?

Domsider ropar den otäckan, at de lärde hafva in-
gen smak, landet ingen nytta af dem, at Pådan-
ten förråder sig allestädes, at latinska och Gräfska
witterheten har intet at betyda mot den Franska,
m. m. Därpå kommer Minerva fram, och pistar
ut

ut obdyden. Jag måste likväl tilstå, at, som hon
ej hört hela ovetter, så hinner hon ej heller med at
uptagat, mindre förläggat. Det förklarar ej, at
besvara så mycken försmädelse med en wacker och
falsinnig moral:

Conscia mens veri est merces fatis ampla la-
boris,

Altius & vulgo tollere posse caput.
Ancipites habitus fatuæque volumina fortis
Ridere, est virtus & Sapientis opus.

Ej heller, at trösta lärdoms idkare med hopp om
bättre tider. Korteligen, Författaren hor i min
tanke ej nådt ändamålet, om det war at lyckönska
Magistrarne; fast än jag och tillägger den digra
flutönsningen:

Pierides Vobis dent Munus! Hygea salutem!
Jano divitias, & Cytherea torum!

Detta är allt, hwad jag har at säga om selskwa sa-
ken. Hwad versarne widkommer, så får jag med sam-
ma rättighet, som utlänste Journalister, göra nå-
gra lärda beslag, på witterhetens almånna wagnar.
Det faller mig underligt, at Nomi dotter, under
sit grymmaste anfall emot hele Magister-hopen,
står tillika Smetius, i det ordet Stolidius, utan
försyn på drat; och tillika i Cornipes, där yttersta
stafsmessen är af samna tunga beskaffenhet, som
i pes och sonipes. Sådan frihet medgifwes in-
gen

gen licentiat i Poesien; men wäl at göra sista staf-
welsen i Tiro kort, och sluta den femfotade versen,
än med et comma, än med fyr- och trestafwiga
ord; ehurn mästare i konsten sällan bruka sådan
rättighet. Hwad stafningen i sollicitare angår,
så är hon oriktig, om versen skal stå på sina 6 oklan-
derliga fötter. Wid renheten af språket skulle jag
och påminna något, såsom emot festum, då det är
et huswud-ord, och divi, som et biord; om jag
ej fruktade tilnåle af förmycken noghet i småsaker.

Hwad Nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Den 10 dennes ankom hit til Staden General-
Stutenanten, Landshöfdingen, Öfwer-Commenda-
ten och Commenduren af Kongl. Swärds-Orden,
Herr Baron Johan Fridrich von Kaulbars; ämnat
til följande lyckönskan.

Så får vår Stad Dig åter se,
Du Hedersman, vår största Prydnad!
Kom se hur kärlek och hur lydnad
Dig alkränsta offer ge.
Då Du gick bort, vårt hjerta kände,
Jag wet ej hwad för häftig sorg;
Men ach! hur gläds nu Görheborg,
Sen Du inom des portar lände.

Jag

Jag är en alt för ringa tolf
Utaf en frögbd som är så mäktig.
Hwad ärestod är wäl så präktig,
Som äga hjertat hos et solt?
Hon bygs ej up på hälleberg;
Nej, denna grund kan jämwäl brista;
Men när wi sörge wid Dit sista,
Då flistar ej Din ära färg.

Ohrwall.

Görheborgske Wexelcoursen.

Onsdagen, den 9 Septemb.

London	- -	68 $\frac{1}{4}$	- -	Dal. Rmt.
Amsterdam	- -	65	- -	M.f Rmt.
Hamburg	- -	69 $\frac{1}{4}$	- -	M.f Rmt.

Ankomne äro Skepparne Hildert Ducken och
Niis Nientjes ifrån Harlingen med mursten och
takpannor, Engelbrecht Gedda ifrån Lieth, Hebbe
Harmens ifrån Amsterdam, Börge Dahlbom ifrån
Leven, och Obbe Eden ifrån Hamburg med barlast:
Peter Michael ifrån Flensburg med mursten och
ost, Georg Forbergill ifrån Newcastle med stenköl
och ost, Mart. Southern ifrån Dunbar med span-
mål, Willom Lubbenlust ifrån Amsterdam med mur-
sten och tunneband, J. Elias Barkman ifrån Crof-
wik, Peter Nilson, Lars Gedda, Sebastian Ba-
dendyk och Lars Nyberg, alle ifrån St. Ubes med
salt, Nye Jerses ifrån Harlingen och Nicolas Elf-
strom

ström ifrån Hull med mursten, Johan And. Rommel ifrån St. Martin och Bourdeaux med salt, samt litet wiu och bränwin, Willem Johse ifrån Zereckzee, och Onne Eylvers ifrån Harlingen med mursten.

Utgångne äro Skepparne Christ. I. Danberg til Lieth, Lorens Asmussen til Londondery, James Kay til Scotland, och John Murisson til Isle of Man med järn och bräder.

Helstingör. Den 30 Augusti afgingo Skepparne Nof Börjesson ifrån Stockholm til Gøtheborg med järn, Jelle Harmens Prins ifrån Christianstad til Rouen med tjära, Hindrich Swart ifrån Wolgast til Bourdeaux med stäfwer, Johan Hinr. Gårte ifrån Stockholm til Amsterdam med tjära, Samuel Ackerman ifrån Stockholm til Cadix med hafre, och Nins Jans ifrån Malmö til Amsterdam med bjelkar. Den 2 Septemb. Jacob Wick ifrån Söderköping til Hamburga med järn, och Jaen Backe ifrån Memel til Amsterdam med bjelkar. Den 3. Jonas Berg ifrån Carlshamn til Amsterdam med aska. Den 4. Peter Johansen och Johan Jochim Fischer ifrån London til Norköping och Stockholm med styckgods, Jonas Peterson ifrån St. Ubes til Carlsrona med salt, och Swen Andersson ifrån Crofie til Gøtheborg med tunnor. Den 5. William Maltby ifrån Wolgast til London med stäfwer. Den 6. Jacob Flackseen ifrån St. Ubes til Stockholm med salt, och Samuel Timen ifrån Cagliari til Stockholm med salt.

Den

Den 7 dennes börjades Ostindiska Compagniets auction på ladningen af det först i år hemkomna Peppet, och fortsattes hela weckan. En sülkomsig lista Porcellaine såldes för 1000 Dal. wid lag, och de halfwe för 5 til 600 Dal. Smt. Af de gröfre Rheerna kostade Stålpundet från 65 til 69 sthswer och något darswiver, räknat efter godheten af pakningarne. Således har församlingen gådt efter önskan.

Sillen har ännu ej lupet til våra stränder i stor ymnighet; doch leswer man i hopp, at hon med första stöter til, och at syndares knot ej afhänder öf den Högstes wälsignelse.

Små Kyrko-tidningar.

I Swenska Församlingen äro ifrån den 1 til den 10 dennes födde 3 Gosse- och 3 Flickobarn: Döde Handelsmannen, Herr Thomas Clancy, af slag; Gymnasisten Niclas Lindström af rödsot; Bokhållaren Staf af feber; och Färgare-Enkan Bark af ålderdom; utom 2 Gossebarn af slag, och 1 Flickobarn af kikhofsta, jämte 2 dödfödde Flickobarn.

I Tyska Församlingen wigde Murgesällen Johan Gottlieb Philip, och Jungfru Maria Magdalena Glasberg.

I Kronhus-Församlingen födde 2 barn: Wigde Soldaten Anders Holm och Enkan Brita Christina Dalgren, Arbers-drängen Nof Johanson och Enkan Catharina Swensdotter: Döde 2 barn af oangiswen sjukdom och slag.

Erinran

Erinran wid Anmärkningen i Göthe-
borgska Magas. N:o 35, s. 550.

Den som gjort anmärkningen, s. 550 i Magasinet, tyckes mindre begripet, hwad Författaren pålyst; ty i noten talas om stegring, och därmed, at wi i Sverige, alt ifrån 1720 til 1734, måste taga et mindre parti silfwer för et större, som ej war samre, kan intet annat förstås, än at tracenterne uddgats utan twiswel sälja sine werlar under al pari, som werel-coursen under den tid skäde war. Ty at sälja en werel under al pari, är intet annat, än taga et mindre parti silfwer för et större, som ej är samre, till exempel: låt al pari cours för en Riksd. Banco wara 36 Mark; men om Riksd. säljes för 30 Mark, förloras på 100, 16 och två tredjedels Riksd.; och måste således tracenten på taga 83 och en tredjedels Riksd. Banco för 100 Riksd. dico: det är en mindre qwantitet silfwer för en större, som ej är samre. Detta kan således ingalunda kallas stegring: hwarföre man undrat, at Upplysnings-männen af Götheborgska Magasinet annorlunda fattat meningen.

Swar.

Nu som först utdröer jag meningen, nämligen at wære tracenter tappat fordom på coursen, lika som remittenter nu för tiden. Det är förträffelig, at Sverige til år 1734 hade så stor öfwerwigt, at minstone penninge-förråd, at werel-säljare mindre

behöfdes; då saken nu mera förhåller sig så obegripeligen annorlunda. Således är Historien om coursen denna, at 1) hafwa wære tracenter mellån år 1720 och 1734 såldt under all pari; 2) hafwer coursen blifwet lika; 3) har han börjat stegras af egne werel-säljare; 4) har han stigit hufweligen, det är til 100 för hundralet. Men hwad critiquen angår, så behöfwer jag ej tilstå något fel: ty med stegringen, som nämnes i anmärkningen, kan afwen så wäl lyftas på ut- som inländske Paswäre.

Skundgörelser.

Utskare af Fortification, Artillerie, och flera Mathematiska wetenskaper, kunna mot billigaste kost erhålla följande Böcker, nämligen

I N F O L I O.

- Fortifications-Konsten, af Smoll, år 1693.
 Harmonia in Fortalitiis construendis, 1652.
 Krieges Baukunst, oder die Befästigungs-Manier des Herrn von Vauban, re. 1718.
 Untersuchung derer mathematischen Wahrheiten, von Schefflern, 1698.
 Nieuwe Vestingbouw door Baron van Koe-horn, 1702.
 Delle Fortificazioni di Buonaiuto Lorini Libri Cinque, 1597.
 Apologia Fortificatoria, durch Wertmüller, 1691.
 Dilichii Krieges-Schule, 1689.

I n Q U A R T O .

Nouvelle Fortification imprénable, par la
Vergne, 1700.

Das zum Krieg gehörige Augenmerk, v. Herlin, 1738.
Mathematische Merkschule, von Bion, 1712.

Kunst-Früchte aus der Arithmetica, Algebra, Geo-
metria, 2c.

Röddig underrättelse om Styrmans-konsten, af
Thomas Rajalin.

Förnyad förteckning på Generalitetet, af år 1760.

Den 24 uti innewarande månad kommer den
mycket omtvistade Fri-marknaden, til de trisne
Marboernas fördel, i Björketorp at anställas; se-
dan wederbörande, efter föregången besigtning å
den utsedde platsen, funnet, at ej mindre byggnad,
än staquet och stängsel, med dikning och annat me-
ra, är i aktabästa stånd, at Lustgåten således kan
med säkerhet där förwaras, och marknad hållas.

Hos Herr Svärdsfjaren kind äro Fönaste gub-
bor från Lidköping i ottingar til salu.

En eller twänne järn-fakelugnar äskundas til
köps, hwarom underrättelse på Boktryckeriet.

Hos Nürnbergaren, eller Herr Martin Scheler,
finnas horstar af alla slag, godt och klart horn- eller
draglin, jämte prägtiga viol-strängar och fortelekar,
för billigaste pris.

Den som äskundar köpa ung-baggar, fallne efter
ägta Spanska tackor och baggar, anmåde sig hos
Trågårds-mästaren Eric Fristedt i Gamlestaden.

Götheborgska Magasinet.

Lördagen, den 19 September 1761.

Min Herre,

Magasinet eller Nytt i Staden, No 34, har
något uti sig, som jag omögeligen kan bifalla:
där frågas, ho den är, som skal stassa penningar
i landet; och min Herre pålägger handelen denna
Skyldigheten. Men besinna, det är förmycket so-
drat, at handelen skal stassa både waror och pen-
ningar: det är, han skal stassa alt; hwad skola
då de andra näringsfången i Riket uträtta? Han-
delen skal stassa bröd, win, the, casse, nästan hela
bektädningen, nipper, gränlåt, specerier, läckerheter,
meubler; item gryn, ost och smör, soja, senap, cho-
colade, och tusende andra ting. Jette des mindre
påstås, at han skal stassa silfwer och guld. Hela
werlden ser, huru det är förmycket.

Jag kan likwäl ej säga, hwem som skal stassa
penningar; och är äfwen så wilträdig, som andre.
Det hugnade mig, at Fabrikerna redan gjort en
början; deras waror föras utur Riket emot 25 pro-
cent

P p